

ORTHODOX EDUCATIONAL Magazine

ЧАСОПИС ЗА ДЕЦУ КОЈИ ИЗДАЈЕ ЕПАРХИЈА ИСТОЧНОАМЕРИЧКА СПЦ
JOURNAL FOR KIDS ISSUED BY THE SERBIAN ORTHODOX DIOCESE OF EASTERN AMERICA

ХРИСТОВО РОЂЕЊЕ: ДАР НЕБА ЗЕМЉИ CHRIST'S BIRTH: GIFT FROM HEAVEN TO EARTH

Христос се роди! Вистину се роди!
Christ is born! Indeed He is born!

Свети Пророк Малахија пророкује о доласку Сина Божијег и назива га "Сунце правде".

The Holy Prophet Malachi prophesied the coming of the Son of God and called him "the Sun of Righteousness."

Црквени писци упоређују Христа са сунцем и деловањем Христа са победом таме.

Church writers compare Christ to the sun and the action of Christ to the victory over darkness.

Свети Апостол Матеј је једини канонски писац који спомиње Мудраце са Истока.

The Holy Apostle Matthew is the only canonical writer who mentions the wise men from the East.

Догађај Христовог рођења у Витлејему описан је у Јеванђељу по Матеју и Луки.

The event of Christ's Nativity in Bethlehem is described in the Gospel of Matthew and Luke.

На Божић се народ поздравља речима: "Христос се роди!" а опоздравља "Ваистину се роди!".

On Christmas, people greet each other with the words: "Christ is born!" And respond "Indeed He is born!".

Децо моја драга и добра!
Ове године, многа наша сабрања за Божић биће скромнија. Много наших лепих окупљања са породицом и обичаја, дарова и поклона, ове године остаће по страни због вируса корона.

Ипак, и овог Божића, иако лишени свима нам драгих, Божићних породичних обичаја, не смемо одвраћати свој поглед са Богомладенца Христа.

Јер данас Дјева, у пећини, на сену, и међу животињама, рађа и полаже у јасле мало Дете, које Јосиф чува. Заједно Му дајују заштиту и љубав. А наш дар мора бити захвалност за све оно што имамо, како би нам срца могла примити Дете Христа, Који је највећи дар од свих.

Христос се роди - Радујте се увек!

С благословом и очинском љубављу,
Владика +Иринеј

My dear and good children,
Many of our family gatherings this year will be simpler. So many traditional, family get-togethers and customs, gifts and presents will have been set aside this year due to the Coronavirus.

However, even at this Christmas time, though we will be without our beloved Christmas family traditions, we must never turn away our gaze from the Divine Infant Christ.

For today the Virgin, in a cave, on straw, among animals, gives birth and lays in a manger a small Child, Whom Joseph guards. Together they offer him protection and love.

And our gift must be our thankfulness for all that we have, so that our hearts can receive the Christ Child, Who is the greatest gift of all.

Christ is Born – Rejoice, always!

With blessings and paternal love,
Bishop +Irinej

СВЕТИ НИКОЛА

SAINT NICHOLAS

Свети Никола је рођен око 270. године у граду Патари у малоазијској области Ликији (данас на југу Турске) од оца Теофана и мајке Ноне. Замонашио се у Новом Сиону, манастиру који је основао његов стриц Никола, епископ у Патари. После смрти родитеља свети Никола је као јединац све своје наследство поделио сиромасима. Као свештеник је био милостив, mudar и неустрашив, а глас о њему као добром пастиру прочуо се надалеко. Свети Никола је за време владавине римских царева Диоклецијана и Максимилијана био дуже времена затворен у тамницу. По изласку из тамнице светог Николу изабраше за архиепископа у граду Мири у области Ликији. Присутствовао је на Првом васељенском сабору, одржаном 325. године у граду Nikeји у Малој Азији, на којем се истакао као одважни и правдољубиви заштитник истине. Свети Никола је дуго поживео и умро 19(6). децембра 343. године у Мири. Његове мошти се од 11. века налазе у италијанском граду Барију.

Saint Nicholas was born around 270 in the city of Patara in the Asia Minor region of Lycia (today in the south of Turkey) to father Theophanes and mother Nona. He became a monk in New Zion, a monastery founded by his uncle Nicholas, a bishop in Patara. After the death of his parents, Saint Nicholas, as an only child, distributed all his inheritance to the poor. As a priest, he was merciful, wise and fearless, and the word about him as a good shepherd spread far and wide. Saint Nicholas was imprisoned for a long time during the reign of the Roman emperors Diocletian and Maximilian. After leaving the dungeon, Saint Nicholas was elected as archbishop in the city of Myra in the area of Lycia. He attended the First Ecumenical Council, held in 325 in the city of Nicaea in Asia Minor, where he distinguished himself as a courageous and righteous protector of the Truth. Saint Nicholas lived a long time and died December 19(6) 343 in Myra. His relics have been in the Italian coastal city of Bari since the 11th century.

Илустрација: Сара Илић / Illustration: Sara Ilic

ПРИЧА О СВЕТОМ НИКОЛИ И СИРОМАШНОМ ОЦУ ТРИ КЋЕРИ

THE STORY OF SAINT NICHOLAS AND THE POOR FATHER OF THREE DAUGHTERS

Многе су се приче о Светом Николи преносиле као траг о његовим добрим делима. Једна од њих говори о сиромашном оцу чије кћери, спремне за удају, нису имале мираз. За мираз се сматрао поклон који би млада на дан удаје добијала од својих родитеља и који би она са собом понела у свој нови дом. Тиме што његове кћери нису имале мираза, беше њихова могућност за удајом готово никаква, те отац би приморан да их прода у робље. Свети Никола је дом очајног оца походио у три наврата, тајно ноћу, оставивши свакој од његових кћери по кесу пуну златника да имају за мираз кад се буду удавале. Последњу ноћ зачу отац звекет златника те потрча за непознатим дародавцем. Пресрећан паде пред његове ноге захваљујући се на доброту. Тада отац схвати да је његову породицу походио и добротом обасипао нико други до Свети Никола. Из ове приче о добром делу Светога Николе и његовој љубави и бризи према деци и сиромашнима развио се лик Божић Бате којега деца жељно чекају да им донесе поклоне.

Many stories about Saint Nicholas were transmitted by witnesses of his good deeds. One of them is about a poor father whose daughters, ready to get married, did not have a dowry. The dowry was considered a gift that the bride would receive from her parents on the day of marriage and which she would take with her to her new home. Because his daughters did not have a dowry, their possibility of marriage was almost nil, and the father would be forced to sell them into slavery. Saint Nicholas visited the home of the desperate father on three occasions, secretly at night, leaving each of his daughters with a bag full of gold coins to have as a dowry when they married. On the last night, the father heard the sound of gold coins and ran after the unknown donor.

Overjoyed, he fell at his feet, thanking him for his kindness. Then the father realized that his family had been visited and showered with goodness by none other than Saint Nicholas. From this story about the good works of Saint Nicholas and his love and care for children and the poor, the character of Santa Claus developed, which children today eagerly await to bring them gifts.

ДЕТИЊЦИ, МАТЕРИЦЕ И ОЦИ (ОЧЕВИ)

SERBIAN CHILDREN'S DAY, SERBIAN MOTHER'S DAY & SERBIAN FATHER'S DAY

У сусрет Божићу православни Срби прослављају Детињце, Материце и Оце.

On the eve of the Nativity of Christ, Orthodox Serbs celebrate Children's, Mother's and Father's Day.

Рођење Христово-Божић празник је радости, празник породице и собом носи поруку мира и добре воље. У свести српског народа сачувана су сведочанства да се о празнику Божића "мирбожило" односно, праштале су се међусобне увреде. Божић треба дочекати у миру како би се Бог мира уселио у нас лично али и у наше домове.

The Nativity of Christ, Christmas, is a feast day of joy and of family and carries with it a message of peace and good will. Testimonies have been preserved in the consciousness of the Serbian people that on the eve of the feast day of Christ's Nativity and in the name of God's peace, mutual insults were forgiven. Christmas should be celebrated in peace so that the God of peace can move into us personally, but also into our homes.

ДЕТИЊЦИ се славе у трећу недељу пред Божић. Тога дана ујутру рано, или по доласку из цркве са богослужења, одрасли вежу децу. Добра и штедљива деца се потруде да тог дана уштеде новац или припреме некакав дар за своје родитеље, па се на тај начин дреше („одвезују“) од оних који су их везали.

МАТЕРИЦЕ се славе у другу недељу пред Божић. Овај породични празник посвећен је мајкама. У недељни дан изјутра, са унапред припремљеним капаком, концем, шалом, марамом или каишем, деца неопажено вежу мајци ноге. Мајка се понаша као да не примећује да је везана. Деца јој честитају празник, док она зауврат жели да се ”одреши“ и детету (деци) уручи неки поклон.

Празник Материца се свечано прославља и у православним храмовима, нарочито по градовима. Побожне жене у договору са свештенством припремају прославу уз пригодни програм. У програ-

THE SERBIAN CHILDREN'S DAY is celebrated on the third Sunday before Christmas. Early that morning, or after arriving from church, the adults tie up the children. Good and thrifty children make an effort to save money for that day or prepare some kind of gift for their parents, so in that way they shout “untie me,” giving their parents a gift in exchange for their being freed.

SERBIAN MOTHER'S DAY is celebrated on the second Sunday before Christmas. This family feast day is dedicated to mothers.

On Sunday morning, with a pre-prepared rope, thread, scarf, head scarf or belt, the children tie their mother's legs while she isn't looking. The mother acts as if she does not notice that she is tied up. The children congratulate her on the holiday, but in return expect that she “buys” her freedom by giving her children a gift.

The Mother's Day holiday is also formally celebrated in Orthodox churches, especially in cities. Pious women, in coordination with the clergy, prepare the celebration with a special program. Children participate in the program with recitations and singing, and then the children tie up the older and married women that

му учествују деца са рецитацијама и певањем, а онда деца везују присутне старије и удате жене. Оне их даривају поклонима и припремљеним пакетићима, колачима, слаткишима, књигама, крстићима итд. У неким местима се организује посета болницама, нарочито дечјим одељењима, где се деца носе поклони, што даје овом празнику осећај хришћанске бриге о другима.

ОЦИ ИЛИ ОЧЕВИ се славе у прву недељу пред Божић и то је недеља Светих Праотаца. Тога дана, исто као и на Материце, деца везују своје очеве на препад, а ови се дреше („одвезују“) симболичним поклонима. Задовољна деца одвезују оца и честитају му празник.

ДЕТИЊЦИ, МАТЕРИЦЕ И ОЦИ У БЕОГРАДУ ПОЧЕТКОМ 20. ВЕКА

Часопис “Историја” у новембарском броју за 2014. годину износи податак како су Детињци, Материце и Оци прослављани почетком 20. века у Београду:

“Божићно славље је наговештавало низ празника који су му претходили. Детињци, Материце и Оци су били слављени у оквиру породице, али су се кућне догодовштине са “везивањем” препричавале по кафанама и на женским седељкама. На Детинце родитељи “везују” своју децу парчетом канапа, а потом се деца “дреше” поклонима. Вриска млађе деце у бежању пред родитељима је обавештавала кад се и код кога почињало. Наравно,

are present. They give them gifts and prepared packages, cakes, sweets, books, crosses, etc. In some places, visits to hospitals are organized, especially to children’s departments, where children bring gifts, which gives this holiday a sense of Christian care for others.

FATHER’S DAY is celebrated on the last Sunday before Christmas, which is also the Sunday of the Holy Forefathers. On that day, just like on Mother’s Day, children tie their fa-

thers by surprise, and they agree to untie him upon receiving symbolic gifts. When the children are satisfied with the gifts, they untie the father and congratulate him on the holiday.

SERBIAN CHILDREN’S, MOTHER’S AND FATHER’S DAY IN BELGRADE AT THE BEGINNING OF 20th CENTURY

In the magazine “Istorija”, issued in November 2014, it describes how Children’s, Mother’s and Father’s Day were celebrated at the beginning of the 20th century in Belgrade:

The arrival of the great celebration of

обично би отац дао неку пару да се мајци купи поклон. Понеко дете би уштедело нешто од кусура из продавница, па би купило симболичан поклон.

Важно је било показати пажњу. Деца без родитеља која су се сама старала о себи, а таквих није било мало на Дорћолу, увек су “случајно” пролазила поред кућа оних супружника који нису имали деце. Често су они баш те недеље излазили “послом” на улицу, правећи се да не хају за децу око њих. Изненада би им се у рукама нашли комади канапа и почела би трка по улици, уз невиђену цику и вриску. Најчешће би најмлађи који не могу још довољно брзо да побегну први били ухваћени и “везани”. Пошто нису имали чиме да се “откупе”, поклоне су добијали ако свечано изјаве да су добри били целе године.

Материце су биле већ озбиљнији празник. Тад деца везују своју мајку, али знају да заређају и по родбини и комшилуку, и везују све на које наиђу. У кући Богдановића (позната рибарска породица) ни кућна помоћница, Словакиња Јулка, није била поштеђена. Изабрана деца из дома али и понеко друго сирото дете били би одведени у двор да “везују краљицу” и приме поклоне. Њено величанство краљица Марија Карађорђевић је била веома активна у прослави овог празника. Следећи њен пример и најугледније београдске даме су биле жустре чла-

Christmas was proclaimed by the holidays that preceded it. Children’s, Mother’s and Father’s Day were celebrated within the home, but those adventures of “capture” were retold in taverns and during women’s coffee hours. On Children’s Day, parents “tie” their children with a piece of string, and then the children “untie” with gifts. The squeals of the younger children running away from their parents would give away when and where the game was starting. Of course, usually the father would give the children some money to buy the mother a gift. Here and there a child would save something from their pocket change from the store, and so they would buy a symbolic gift.

It was important to give some attention. Children without parents who took care of themselves, and there were many of them in Dorchol, always “accidentally” passed by the houses of those spouses who did not have children. Often, they went out on the street “on business” that week, pretending not to care about the children around them. Suddenly they would find pieces of rope in their hands and the race would start on the street, with an unseen giggle and squeal. Most often, the youngest ones who couldn’t escape fast enough would be the first to be caught and “tied up.” Since they had nothing to “redeem,” they received gifts if they solemnly declared that they had been good all year.

Now Serbian Mother’s Day was a more serious affair. On this day the children tied up their mother, but they knew how to make the rounds among relatives and the neighborhood, and they tied up everything they came across. In the

нице добротворних друштава, највише “Кола српских сестара”, којима је главни празник био материце јер су тада делиле поклоне сиромашној деци.

На Очево су се “дрешили” очеви, али без јавног “везивања”, то је било само у кругу породице. И опет су се делили поклони и помоћ сиротињи. Богатији људи су тога дана давали издашне јавне поклоне, јер је и то био начин исказивања престижа у друштву. Купили би нову и лепу одећу за неколико десетина малишана, поделили то деци и обавезно се фотографисали. Те су слике објављиване по новинама, “као пример за углед другима”.

ЗАНИМЉИВОСТИ: Детињци, Материце и Оци су породични празници и за тај дан домаћице припремају свечани ручак на коме се окупи цела породица.

Везивање за ове празнике има вишеструку симболику. Прво симболизује чврсте породичне везе: слогу, мир, поштовање и међусобно несебично помагање у свим приликама.

Друго, упућује укућане на штедљивост и истрајност у врлинама као што су даривање и чињење добра дела. Тиме су испуњавали Христову заповест који је казао да је ”блаженије давати, него примати”. (Дела 20:35)

house of Bogdanovich (a famous fishing family), even the housekeeper, Slovakian Julka, was not spared. Selected children from the home, as well as some other poor children, would be taken to the yard to “tie the knot” and receive gifts. Her Majesty Queen Marija Karadjordjevic was very active in celebrating this holiday. Following her example, the most prominent Bel-

AN INTERESTING FACT: Serbian Children’s, Mother’s and Father’s Day are family feast days. On these days, housewives prepare a festive lunch where the whole family gathers.

grade ladies were zealous members of charitable societies, mostly the “Circle of Serbian Sisters,” whose main holiday was Mother’s Day because they then distributed gifts to poor children.

On Father’s Day fathers were “bound,” but without public tying, that was done only in the family circle. And again, gifts and help were distributed to the poor. Richer people gave generous public gifts that day, because that was also a way of expressing prestige in society. They would buy new and beautiful clothes for a few dozen children, share it with the children and be sure to take photos. These pictures were published in newspapers, “as an example for others to become familiar with their reputation.”

Binding for these holidays has multiple symbolisms. First, it symbolizes strong family ties: harmony, peace, respect and selfless help on all occasions. Second, it instructs the householders to be thrifty and to persevere in virtues such as giving and doing good deeds. In this way, they fulfilled Christ’s commandment, which said that “it is more blessed to give than to receive.” (Acts 20:35)

Детињци/ Serbian Children's Day

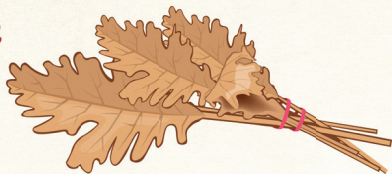
Бога познати кроз добра дела/ Knowing God through good deeds

Бадњи Дан/Christmas Eve

Ој, Бадњаче, бадњаче

Ој, Badnjače, badnjače

Ој, Бад - ња - че, Бад - ња - че - , ти наш ста - ри ро - ља - че,
 Ој, Bad - nja - će, Bad - nja - će - , ti naš sta - ri ro - џа - će,

До - бро си нам до - ша - о - , и у ку - ћу у - ша - о!
 Do - bro si nam do - ša - o - , i u ku - ću u - ša - o!

Ми - ли срп - ски бад - ња - че, ти наш ста - ри ро - ља - че,
 Mi - li srp - ski bad - nja - će, ti naš sta - ri ro - џа - će,

Бад - ња - че - - бад - ња - че -
 Ро - ља - че - - ро - ља - че -
 Bad - nja - će - - bad - nja - će -
 Ро - џа - че - - ро - џа - че -

Ој, badnjače badnjače, ti naš stari rođače,
 Dobro si nam došao i u kuću ušao!
 Мили српски badnjače, ti naš stari rođače,
 Badnjače, badnjače, rođače, rođače.

Donosiš nam mnogo sreće, svakog dobra pune vreće.
 Ti nam Hrista objavljuješ, Njega slaviš i kazuješ;
 Мили српски badnjače, ti naš stari rođače,
 Badnjače, badnjače, rođače, rođače.

Hristos nam se rodio, u pećinu spustio,
 Da svud ljubav posije i ozeble ogrije;
 Мили српски badnjače, ti naš stari rođače,
 Badnjače, badnjače, rođače, rođače.

Kol'ko, kol'ko varnica, tol'ko, tol'ko srećica
 I toliko ovaca, i toliko jaganjca;
 Мили српски badnjače, ti naš stari rođače,
 Badnjače, badnjače, rođače, rođače.

Ој, бадњаче бадњаче, ти наш стари рођаче,
 Добро си нам дошао и у кућу ушао!
 Мили српски бадњаче, ти наш стари рођаче,
 Бадњаче, бадњаче, рођаче, рођаче.

Донносиш нам много среће, сваког добра пуне вреће.
 Ти нам Христа јављујеш, Њега славиш и казујеш;
 Мили српски бадњаче, ти наш стари рођаче,
 Бадњаче, бадњаче, рођаче, рођаче.

Христос нам се родио, у пећину спустио,
 Да свуд љубав посије и озебле огрије;
 Мили српски бадњаче, ти наш стари рођаче,
 Бадњаче, бадњаче, рођаче, рођаче.

Кољко, кољко варница, тољко, тољко срећница
 И толико оваца, и толико јагањца;
 Мили српски бадњаче, ти наш стари рођаче,
 Бадњаче, бадњаче, рођаче, рођаче.

В В

Васкрсење

Васкрсење

В

В

В

В

В

В

В

В

В

В

В

СВЕТИ КРАЉ МУЧЕНИК СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

Обоји икону / Color The Icon

HOLY MARTYR KING STEPHEN OF DECHANI

БОЖИЋ

РОЂЕЊЕ ХРИСТОВО

THE CHRIST'S NATIVITY

Рођење Господа Исуса Христа- Божић, најрадоснији је хришћански празник. На Божић ујутру звоне звона свих православних храмова и објављују свему свету радост Божића и Христовог уласка у свет.

Домаћин и сви укућани облаче најсвечанија одела и одлазе у цркву на божићну литургију. У цркви се народ поздравља речима: **“Мир Божији- Христос се роди!”** и отпоздравља речима: **“Вистину се роди!”** Када се породица врати

The Nativity of the Lord Jesus Christ is the most joyful Christian feast day. On Christmas morning, the bells of all Orthodox churches ring and announce to the whole world the joy of Christmas and Christ's entry into the world.

The host and all the members of the household put on their best outfits and go to church for the Christmas liturgy. In the church, faithful people greet each other with the words: **“God's Peace- Christ is born!”** and respond to each other:

из цркве своје дому, поздрављају једни друге Божићним поздравом и честитају једни другима празник.

На дан Божића, рано изјутра, у дом у посету долази нарочит гост, који се у српском народу зове положајник. Положајник може бити и неки изненадни посетилац и дочекује се са посебном чашћу.

ПОЛОЖАЈНИК

Положајник поздравља дом Божићним поздравом, љуби се са укућанима и одлази код шпорета. Отвара врата на шпорету или пећи, или камину (некад је то чињено на огњишту), цара ватру и изговара здравицу: “Колико варница, толико срећница! Колико варница толико парица (новаца)! На селу се још говори и ово: “Колико варница толико у тору оваца! Колико варница толико прасади и јагањаца! А највише здравља и весеља! Амин, Боже дај”.

Положајник симболички представља оне библијске мудраце који су пратили звезду са Истока и дошли на поклоњење новорођеном Христу Спаситељу. Домаћица служи положајника закуском и дарује га прикладним поклоном.

ЧЕСНИЦА

Рано ујутро на Божић, домаћица замеси тесто од којег пече погачу. Божићна погача се зове чесница. У њу се ставља метални новчић – златни, сребрни или обични и одозго се боде малом хрстовом гранчицом. Чесница на Божић има

“Indeed He is born!” When the family returns from the church to their home, they greet each other with a Christmas greeting and well wishes for the feast day. On Christmas day, early in the morning, a special guest comes to visit the house, called a polozhaynik in Serbian, and as the first guest brings good fortune for the year. The guest can be a surprise visitor and is welcomed with special respect.

POLOZHAYNIK

The polozhaynik greets the household with a Christmas greeting, kisses the family and goes to the stove. He opens the door on the stove or the fireplace (sometimes it was done on the hearthstone), lights the fire and says a toast, “As many

sparks, so many coins!” This is also said in the village: “As many sparks, so many sheep in the sheepfold! As many sparks so many piglets and lambs! And most of all health and joy! Amen, grant us oh God.”

The polozhaynik symbolically represents those biblical wise men who followed the Star from the East and came to

улогу славског колача. Испечена чесница се износи на већ постављену Божићну софру. Када сви укућани стану око стола, домаћин запали свећу, кадионицом окади иконе, кандило и све присутне. Потом, преда неком млађем кадионицу и он наставља са кађењем дома. Пева се Божићни тропар или се саборно прочита "Оче наш" (Молитва Господња). Потом се приступа ломљењу чеснице. Чесница се окреће као славски колач, (у неким крајевима се прелива вином) и на крају ломи. Чесница се ломи на онолико делова колико има укућана. Онај ко добије део чеснице у којој је новчић, по народном казивању, биће срећан током целе године. Коначно, укућани једни другима честитају празник и седају за трпезу.

ЗАНИМАЈВОСТИ:

Поставља се питање како прослављати Божић данас, у измењеним условима живота, нарочито у урбаним срединама, где нема ни ватре ни огњишта, шуме, дрвећа и где је немогуће на високе спратове подизати дрво и сламу?

Треба имати на уму да су православни Срби Божић, Васкрс и крсну славу, славили увек. Чак и у тешким, ванредним околностима – у рову, на стражи, на фронту, име Божије се прослављало и исповедало. Суштина празника није (само) у народним обичајима већ у прослављању Имена Божијег и исповедању вере православне!

Могуће је чак и практичније прослављати Божић у градским срединама.

worship the newborn Christ the Savior. The housewife serves the polozhaynik a snack and gives him a suitable gift to honor his role.

CHESNITSA (CHRISTMAS BREAD)

Early in the morning on Christmas, the housewife kneads the dough from which she bakes the cake. The Christmas cake is called chesnitsa. A metal coin - gold, silver or ordinary - is placed in it and stabbed with a small oak branch. The Chesnitsa on Christmas Day has the role of a slava bread. The baked Chesnitsa is placed on the already set Christmas table. When everyone in the house is around the table, the host lights a candle, takes the censer and censes the icons, the vigil lamp and all those present in the house, and then hands over the censer to a younger person and he continues to cense the house. A Christmas troparion is sung or the Lord's Prayer is recited in unison. Then the Chesnitsa is broken. The Chesnitsa bread is turned like a Slava bread (in some places it is topped with wine) and finally breaks.

INTERESTING FACTS:

One question we ask ourselves is, how do we celebrate Christmas today, in modern living conditions, especially in urban areas, where there is no fire or fireplace, no forest or trees, and where it is impossible to raise wood and straw on high floors?

Bare in mind that Orthodox Serbs have

У свим православним храмовима деле се освећене храстове гранчице. Храстова гранчица се уноси у дом и ставља испод славске иконе на источном зиду стана или куће. Свећа и кандило се упале, кућа се окади тамјаном, изговоре се молитве које се знају, или се прочитају из православног молитвеника. Вече се проводи у свечаној породичној атмосфери.

Да би се празнична и породична атмосфера употпунила, важно је да Божић буде нерадан дан. Само онај ко је доживео предивну божићну атмосферу праштања, мира и љубави може исправно разумети стихове владике и песника Његоша:

“Нема дана без очнога вида нити праве славе без Божића!”

Божићу се највише радују деца. На Божић се сећамо рођења најлепшег детета у историји човечанства. То дете родило се у пећини Витлејемској, доневши Свој мир целој свету, за који ће и да пострада и да му Васкрсењем подари Живот.

КАЛЕНДАР: Први дан Божића је увек 7. јануара.

always celebrated Nativity, Pascha and Slava. Even in difficult, often extraordinary circumstances - in the trenches, on guard, at the war front - the name of God was glorified and confessed. The essence of the feast day is not (only) in folk customs, but in celebrating God's Name and confessing the Orthodox faith.

It is possible to celebrate Christmas even more practically in urban areas. Consecrated oak branches are distributed in all Orthodox churches. An oak branch is brought into the home and placed under the slava icon on the east wall of the apartment or house. The candle and the lamp are lit, the house is incensed, prayers are recited from memory or are read from the Orthodox prayer book. The evening is spent in a festive family atmosphere.

In order to celebrate the feast day and achieve a family-centered atmosphere, it is important that Christmas be a non-working day. Only those who have experienced the wonderful Christmas atmosphere of forgiveness, peace and love can correctly understand the verses of Bishop and poet Nyegosh:

***„There is no day without the eye to see
Nor true glory without Christmas!”***

Children look forward to Christmas the most. At Christmas, we remember the birth of the most beautiful Child in the history of mankind. That child was born in the cave of Bethlehem, bringing His peace to the whole world, for which He would suffer and give us Life with His Resurrection.

CALENDAR: The first day of Christmas is always celebrated on January 7.

РОЂЕЊЕ ГОСПОДА ИСУСА ХРИСТА У ВИТЛЕЈЕМУ ЈУДЕЈСКОМ

THE NATIVITY OF LORD JESUS CHRIST IN BETHLEHEM OF JUDAEA

На празник Божић прославља се успомена на рођење Господа Исуса Христа. Историјски опис Христовог рођења налази се у Јеванђељу по Матеју и Луки. У оба сведочанства, иако различита, описује се да се Христос родио у Витлејему јудејском. Свети Апостол Матеј спомиње да се то десило у време цара Ирода, док Свети Апостол Лука напомиње да се Христово рођење десило у време пописа за време римског императора Августа. Вредно помена је да је Свети Апостол Матеј једини писац који спомиње долазак мудраца са Истока. Њих тројица су пратили звезду са Истока која је ишла пред њима док није стала изнад места где је било дете. Мудраци су се поклонили Христу и на дар Му принели злато, тамјан и смирну. Владика Николај у даровима види означавање тројакe службе Господа Исуса Христа: царску, свештеничку и пророчку.

Празник Христовог рођења се на почетку славио заједно са Богојављењем 19(6) јануара. Тај јединствени празник укључивао је догађај Христовог рођења у пећини, поклоњење Мудраца новорођеном Исусу, Христово крштење на реци Јордану и чудо на свадби у Кани

On the feast day of the Nativity, the memory of the birth of the Lord Jesus Christ is celebrated. The historical description of Christ's birth is found in the Gospels of Matthew and Luke. In both testimonies, although different, it is described that Christ was born in Bethlehem of Judea. The Holy Apostle Matthew mentions that it happened in the time of king Herod, while the Holy Apostle Luke notes that the birth of Christ took place at the time of the census during the reign of the Roman emperor Augustus. It is worth mentioning that the Holy Apostle Matthew is the only writer who mentions the arrival of Wise men from the East. The three of them followed the star from the East that was moving in front of them until it stood above the place where the child was. The Wise men worshiped Christ and offered Him gold, incense and myrrh as a gift. Bishop Nicholai sees in the gifts symbols of the threefold service of the Lord Jesus Christ: royal, priestly and prophetic.

The feast of Christ's Nativity was initially celebrated together with Epiphany on January 19(6). That unique feast day included the event of Christ's birth in a cave, the worship of the wise men to the newborn

галилејској. Тек касније је дошло до одвајања ова два празника и њиховог одвојеног празновања: Божића 7. јануара (25. децембра) а Богојављења 19(6). јануара.

У Риму је забележено прво слављење Христовог рођења у 4. веку. Ова пракса се касније из римске цркве проширила широм православног Истока. Данас се празник Христовог рођења прославља широм васељене.

Уочи празника Христовог Рођења претходе недеље Светих праотаца и отаца. Оне су посвећене успомени Спаситељевих предака по телу али и славним личностима Старога завета, који су имали чврсту веру у долазак Спаситеља.

Божић се веома свечано прослављао на самом месту рођења Христовог у Витлејему, који се налази 10 км јужно од Јерусалима. У Витлејему на месту Христовог рођења цар Константин Велики је подигао цркву 339. године док је цар Јустинијан 533. године ову цркву обновио и доградио. У пећину у којој се родио Спаситељ спушта се мраморним степеницама. Изнад места рођења Спаситељевога је престо на коме православни служе литургију.

Jesus, Christ's baptism on the Jordan River, and a miracle at a wedding in Cana of Galilee. It was only later that these two holidays were separated and celebrated distinctly: Christmas on January 7 (December 25) and Epiphany on January 19(6).

The first celebration of Christ's Nativity in the 4th century was recorded in Rome. This custom later spread from the Roman Church throughout the Orthodox East. Today, the feast of Christ's Nativity is celebrated all over the globe. Before the feast of the Nativity of Christ, the weeks of the Holy Forefathers and Fathers precede. They are dedicated to the memory of the Savior's ancestors in the flesh, but also to the famous people of the Old Testament, who had a firm faith in the coming of the Savior.

Christmas was very solemnly celebrated at the exact birthplace of Christ in Bethlehem, which is located 10 km south of Jerusalem. It was at this exact place that Emperor Constantine the Great built a church in 339, while Emperor Justinian renovated and extended this church in 533. He descended the marble steps into the cave where the Savior was born. Above the birthplace of the Savior is the throne on which the Orthodox serve the liturgy.

Тајна човечијег живота није у томе да само живи, већ
у томе зашто живи.

Фјодор Михајлович Достојевски (+1881)

The secret of human life is not in just being alive, but in
why it lives.

Fyodor Mikhailovich Dostoevsky (+1881)

Не дозволите злу око вас да пробуди зло у вама.
Патријарх Павле (+2009)

Do not allow the evil around you to awaken the evil
in you.

Patriarch Pavle (+2009)

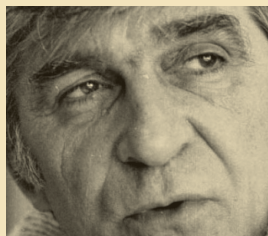
Не зависи од тебе хоћеш ли бити богат, али зависи
од тебе хоћеш ли бити срећан.

Епиктет (+135)

It is not up to you whether you will be rich, but it is
up to you whether you will be happy.

Epictetus (+135)

Ако ми живот крила скрати, и снег у оку почне да
веје, знам, бар се нећу покајати што сам умео да се
смејем.

Мирослав Мика Антић (+1986)

If life shortens my wings, and snow in my eye becomes
like a blizzard, at least, I know, I won't regret having
been able to laugh.

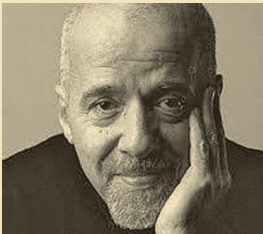
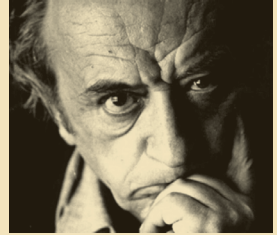
Miroslav Mika Antich (+1986)

Бити крив за нешто велико, то можда јесте привилегија, то не може свако. Али бити заслужан за нешто мало, ту могућност сви имамо.

Душко Радовић (+1984)

Being guilty of something big, maybe that is a privilege, not everyone can do that. But to be credited for something small, we all have that opportunity.

Dushko Radovich (+1984)

Само онај ко је срећан може ширити срећу око себе.
Пауло Коелео

Only one who is happy can spread happiness around himself.

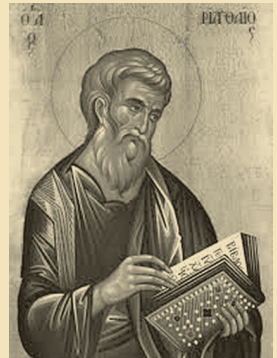
Paulo Coelho

Један добар разговор је сребро, но ћутање је чисто злато.

Свети Јефрем Сирин (+373)

One good conversation is silver, but silence is pure gold.

Saint Ephrem the Syrian (+373)

Не погани човјека што улази у уста; него што излази из уста оно погани човјека.

Јеванђеље по Матеју

Not what goes into the mouth defiles a man; but what comes out of the mouth, this defiles a man.

Gospel According to Matthew

Пронађи реч / Word Find

М	Р	О	Ђ	Е	Њ	Е	Ђ	Ф	Р	Ш	А
А	З	Д	У	Б	А	Р	Ј	Г	О	Ђ	В
К	О	Ђ	Ф	М	У	Д	Р	А	Ц	И	Е
У	Ц	А	М	Ш	З	К	Д	В	Ц	К	Ж
Ј	С	У	Н	Ц	Е	Г	Б	Е	А	У	Д
Р	Т	Ђ	А	Ф	К	Ж	Т	Ц	К	Т	О
О	Е	Ж	Ј	Г	С	М	И	Р	Н	А	Х
М	А	Р	И	Ј	А	Ђ	Т	О	Ш	Ј	З
Д	Ц	У	Т	Е	Ш	М	К	Б	Г	Е	Ф
К	М	О	А	Р	Ђ	Ј	О	С	И	Ф	Ђ
О	М	А	Т	Е	Ј	З	У	Ж	А	Д	Б

РОЂЕЊЕ

МУДРАЦИ

СУНЦЕ

СМИРНА

МАРИЈА

ЈОСИФ

МАТЕЈ

NATIVITY

WISE MEN

SUN

SMIRNA

MARY

JOSEPH

MATTHEW

А	В	О	Ј	А	У	Ф	А	С	В	Е	Г
М	Г	Н	Н	А	Т	И	В	И	Т	У	В
Е	В	И	С	Е	М	Е	Н	Ј	Н	А	Р
Ј	Р	В	Г	А	У	И	Н	О	С	У	Н
С	М	И	Р	Н	А	К	А	У	И	Х	Е
И	Г	В	Ј	Н	М	Х	О	В	А	Г	С
Ф	А	С	И	М	А	Р	У	Р	Х	Ј	А
Е	Ј	О	У	В	В	Е	З	О	К	И	Х
В	В	Г	Н	Ј	О	С	Е	Р	Н	В	О
А	К	И	З	Н	У	А	Р	В	Ј	А	С
Л	Ф	М	А	Т	Т	Н	Е	В	М	Н	Е

Published with the Blessings of
+ IRINEJ

Bishop of Eastern America SOC

Created by the Department of Christian Education

The Serbian Orthodox Diocese of Eastern America

Texts prepared by:

Protodeacon Jovan Anicic and Mr. Pavle Anicic

Some illustrations courtesy of Orthodox Lighthouse Publishing.

Others are created by Кристина Величковић, Nikola Dragas and

Sara Ilic. Design and Prepress: Excentric Design Studio

www.excentric-design.net

Са благословом Епископа источноамеричког СПЦ
+ ИРИНЕЈА

Уређује Одељење за Верску Наставу

Епархија источноамеричка, СПЦ

Текстове за штампу припремили:

Протођакон Јован Аничић и Павле Аничић

Неке илустрације су у власништву Orthodox Lighthouse

Publishing. Поједине илустрације су припремили

Kristina Velickovic, Никола Драгаш и Сара Илић.

Дизајн и припрема за штампу:

Excentric Design Studio